

ikke er forudsat, den Gang man vedtog Lønningslovene. Og jeg kan ikke se, at det skulde være saa vanskeligt at naa en tilfredsstillende Ordning, naar der ellers hos Ministeren havde været Ønske om at komme til en mere tilfredsstillende Ordning. Som det er nævnt i Betænkningen, har man i Sverige det Forhold, at der kan gives et vist Garnisonstillæg. Det behøver ikke at være indrettet saaledes, at der overlades til Ministeren et vist Beløb, som det f. Eks. er foreslaaet i Lovforslaget om Statsbanernes Styrrelse, at Ministeren skal have 30,000 Kr.; han kan benytte, som han finder det nødvendigt, for at de paagældende Tjenestemænd indefor Statsbanerne kan faa en passende Løn, det kunde godt være saaledes, at Garnisonstillægget skulde ydes efter visse i Loven fastsatte Regler, saa at man med Rette kunde sige, at der ikke blev gjort de paagældende nogen Uret ved, at de blev kommanderet til Tjeneste i en By, hvor Skatten var dobbelt saa høj som i en anden. En saadan Ordning vil det ikke være saa vanskeligt at træffe, men jeg erkender, at Spørgsmaalet hænger noget sammen med Spørgsmaalet om Udgifterne ved Indkvarteringen. Derfor burde vi have taget hele dette Spørgsmaal op samlet. Det vilde mit Parti gerne have medvirket til. Men man kan ikke forlange, at et Udvalg i saa Henseende skal komme med Forslag. Derfor har vi ønsket kun at indtage det Standpunkt at udtale, at naar Ministeren tør tage Ansvaret for at gennemføre Loven, nuvel, saa lægger vi frem for Rigsdagen vor Opfattelse af Forholdene, og saa maa for øvrigt Ministeren og de, der følger ham, tage Ansvaret for den Uret, de efter vor Mening begaar mod de militære skattepligtige, og for den Forpligtelse, de i Virkeligheden paadrager Staten til senere at yde et Løntillæg til de paagældende, enten det nu bliver under den ene eller den anden Form. Det er denne Forpligtelse, jeg ikke tror, den almindelige Befolkning vil sætte særlig Pris paa.

Forsvarsministeren (P. Munch): Jeg skal ikke forlænge denne Debat meget, men der er et Par Ting, som det ærede Medlem, der sidst talte, sagde, som jeg dog vil gøre en Bemærkning om. Det ærede Medlem sagde, at det havde været Forudsætningen i 1909, at den 2 pCts Kommuneskat skulde bibeholdes. Jeg skal ikke bestride, at det for de Partiers Vedkommende, som den Gang gennemførte den

paagældende Lov, har været Forudsætningen, det kan jeg intet oplyse om, da jeg ikke kender de Anskuelse, fra hvilke man i den Henseende den Gang gik ud, men dette blev ikke fastslaaet overfor Rigsdagen saaledes, at man paa dette Punkt skulde være bundet til ikke at foretage Skatteforandringer mere, end man er bundet paa andre Punkter med Hensyn til Beskatningen.

Det ærede Medlem sagde, at jeg kun havde nævnt Generaler, Oberster og Oberstløjtnanter, og at det var en ringe Part af det hele. Jeg nævnedes disse militære Embedsmænd for at foretage en Sammenstilling mellem deres Lønninger og forskellige civile Embedsmænds Lønninger, og denne Sammenstilling skal jeg gerne fortsætte for den Mellemlasse, som det ærede Medlem mener væsentligst vil blive ramt af disse Bestemmelser. For Kaptajner vil Forholdet være, at de stiger fra 3,000 til 4,200 Kr. Hvis man stiller dem f. Eks. overfor Adjunkterne i vor lærde Skoler, hvilket forekommer mig ikke at være en urimelig Sammenstilling, vil Forholdet være, at Adjunkterne lønnes med fra 2,400 Kr. til 3,600 Kr., altsaa betydeligt lavere end Kaptajnerne, og stiller man dem overfor Fuldmægtige i Ministerierne, vil Forholdet være, at disse faar fra 2,400 til 3,300 Kr. Tager man Premierløjtnanterne og stiller dem ved Siden af Klasser indenfor Etaterne, som efter deres Lønningslove maa antages nogenlunde at svare til dem i Alder og Eksamenforudsætninger, vil det ærede Medlem finde noget lignende. Jeg paastaar ikke, at Lønningerne er høje; i det hele mener jeg ikke, at vi i Danmark lever under høje Embedslønninger i Sammenligning med, hvad der er Forholdet i mange andre Lande, men det forekommer mig, at for Militæretatens Vedkommende staar Lønningerne Maal med, hvad der findes indenfor de andre Etater, og det kan ikke være andet end retfærdigt at anerkende dette.

Det ærede Medlem fra Verringe pegede igen stærkt paa Garnisonstillægget, men jeg ser ikke, hvorledes et saadant skal regnes ud. Det ærede Medlem mener, at dette Garnisonstillæg skulde regnes ud efter Skatten i disse Byer, men hvorfor skal det ikke lige saa godt regnes ud efter, hvad Lejlighederne koster — det spiller lige saa stor en Rolle for de vedkommende —, eller hvad Kartofflerne og Kødet koster paa Torvet i de forskellige Byer? Meget ofte vil det være saaledes at netop disse Hensyn opvejer hinanden, I den By, hvor Skatten er højere, er maa-